

ראש השנה דף י"ח.

ר' יוחנן - תשובה מקרעת גזר דינו של אדם, והיינו בצבור, אבל לא בחיד.
 ואם אפשר שלא לקרוע הגזר דין ואפילו הכי להפוך לטובה, אין מקרעין.
 ת"ש - שאלה בלוריא הגיורת את רבן גמליאל:

<u>ישא ה' פניו אליך</u>	<u>אשר לא ישא פנים</u>	
בין אדם למקום	בין אדם לחבירו	רבי יוסי הכהן
קודם גזר דין	לאחר גזר דין [והיינו ביחיד, אבל בצבור ישא פנים אפילו לאחר גזר דין]	רבי עקיבא

גזר דין דיחיד תנאי היא

שנים שעלו למטה....	זה ירד (ניצל)	וזה לא ירד (לא ניצל)	(יש מחלוקת ראשונים בשיטת ר"מ ור"י)
רבי מאיר	זה התפלל תפלה שלמה (נתכון) ונענה	וזה לא התפלל תפלה שלמה (לא נתכון) ולא נענה	(אפילו יחיד יכול לקרוע גזר דין)
רבי אלעזר	קודם גזר דין	לאחר גמר דין	יחיד אינו מקרע גזר דין
רבי יצחק	יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין		(אפילו יחיד יכול לקרוע גזר דין)

לאחר גזר דין של צבור....

"כבסי מרעה לבך" (קורעין גזר דין)	"כי אם תכבסי בנתר...." (אין קורעין)	
מאי לאו...	קודם גזר דין	לאחר גזר דין
לא, אידי ואידי לאחר גזר דין...	כשאינ עמו שבועה	כשיש עמו שבועה והיינו בתשובה אין קורעין, אבל יכול לדחות הדין בתורה (רבה חי עוד כ' שנים), ובתורה וחסד (אביי חי עוד מ' שנים)

ת"ר משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתים בני י"ח שנה, אמר להם ריב"ז שהיו ממשפחות עלי, וצריכים
 שיעסקו בתורה ויחיו, וכן עשו וחיו ונקראו משפחת רבן יוחנן על שמו.

ראש השנה דף י"ח

אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב

	"נכתם עונך לפני"	גזר דין נחתם
בצבור	"כה' אלקינו בכל קראינו אליו"	קורעין גזר דין
ביחיד	"דרשו ה' בהמצאו"	אין קורעין גזר דין אלא בעשרת ימי תשובה

"ויהי בעשרת ימים ויגוף ה' את נבל"

- כנגד י' עבדים שנתן נבל לעבדי דוד, נתנו לו י' ימים
- נתן לו עשרת ימי תשובה בין ר"ה ליו"כ, ולא עשה תשובה

"בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרום"

- **כבני אמרנא**, שהם הכבשים שמונין אותו לעשרו ויוציאו אחד אחד
- **כמעלות בית מרון** שהדרך קצר ואין שנים יכולים לילך זה אצל זה
- **כחיילות של בית דוד, ומרון** לשון מרות ואדנות, שהיו מונים אותם כשיוציאים זה אחר זה למלחמה

אע"פ שעוברין לפניו כבני מרום, אפילו הכי כולן נסקרין בסקירה אחד, וכמו שכתוב "היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם"

משנה - על ששה חדשים השלוחין יוצאים (חוץ מן השבת)

- ניסן - פסח
- אב - תענית
- אלול - ראש השנה
- תשרי - תקנת המועדות
- כסלו - חנוכה
- אדר - פורים
- [אייר - פסח שני]

קשיא - אמאי אין שלוחין יוצאין אף בתמוז וטבת מפני התענית, שהמשנה דיבר בזמן הזה שיש חיוב להתענות?

דאמר רב חנא בר ביזנא, מאי דכתיב	"כה אמר ה' צבקות צום....."	יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה"
מאי לאו...	בזמן הזה	בזמן בית המקדש
אמר רב פפא, ה"ק	גזירת מלכות	בזמן בית המקדש
אבל בזמן שאין בית המקדש, ואין גזירת מלכות, הוי רשות, ולכן אין מטרחינן שלוחים עליהם, אבל בט' באב הואיל והוכפלו בו צרות (חרבו בית ראשון ובית שני ונלכדה ביתר ונחרשה העיר), השלוחים יוצאים.		

ראש השנה דף י"ח:

רבי שמעון	רבי עקיבא	תניא....בצום....
כמו ר"ע	ט' תמוז הובקעה העיר (בית ראשון) בית שני - י"ז בתמוז	הרביעי
כמו ר"ע	ט' באב שבו נשרף בית אלקינו	החמישי
כמו ר"ע	ג' תשרי נהרג גדליה בן אחיקם	השביעי
ה' טבת (לאחר ג' תשרי) באת שמועה לגולה שהוכתה העיר	י' בטבת (לפני תמוז) סמך מלך בבל על ירושלים	העשירי
החדשים והפורעניות	החדשים אבל לא סדר הפורעניות	מונים לסדר....